

Secundus

si cōpetur ad p̄dicabilia q̄ sunt gen^o & sp̄s. Et nō ad hoc p̄dicatū dyalecticū diffini^o. qz & genus & sp̄s p̄ueniūt i unitate eēntie se hntio p̄ modū subiecti & p̄cipātis. gen^o quidē in ordine ad d̄as d̄iuisiōis. & sp̄s in ordine ad d̄as cōstitutiuas. S; diffinitio cū sit quodā cōpletū a p̄te s̄monis caret rōne p̄dicabil. eo q̄ omne p̄dicabile d̄z eē incōpletū. s̄ nomen sicut v̄le est incōpletū s̄m rem. Et ideo mod^o p̄dicādi in quid explicite q̄ p̄uenit diffinitōi. ēquoc^o est ad modū p̄dicādi simplr. Et impli cite q̄ p̄uenit generi & sp̄i. Vel dicendū est qd̄ hoc totū p̄dicari in quid de plurib^o d̄ntibus sp̄e. solū cōuenit generi. Et sic restrictus mod^o p̄dicādi manet vnioc^o. Ad vltimū est d̄icēdū qd̄ diffini^o sc̄da intētio in ordine ad p̄mā ita qd̄ aliud est qd̄ diffini^o. & aliud cui diffini^o attribuit. Ex quo oīs intētio sc̄da sup̄pōit p̄ intētioe p̄ma. nec istud est incōueniēs in loyca. Sed vbi tantū diffini^o intētio prima. vt aīal vel hō ibi necesse est diffinitōem cōuenire suo diffinito. Cū diffinitū est hic vnū forma li sc̄atōe. Quia est gen^o sc̄de intentionaliter acceptū. licet sit multa sup̄positio. ex quo sup̄ponit p̄o p̄z mis intētionib^o que sunt multe. Alij dicūt qd̄ diffini^o sc̄da intētio. Et si dicatur illi nō cōuenit diffinito. respondet licet diffini^o nō cōueniat diffinito p̄p̄inquo quod est intētio. tū hñ remora qd̄ est p̄ma intētio sine res subiecta sine renoiatū generis. Cum vero d̄z gen^o p̄ sc̄ato sine p̄ intētioe sc̄da diffini^o. qd̄ diffinito d̄z sibi p̄uenire qd̄ tū falsū ē. quia non dicit hō est gen^o. asinus est gen^o. Respondet licet genus p̄ sc̄da intētioe diffinitur tanq̄ diffinitū p̄p̄inquū. tū genus p̄o p̄ma intētioe diffinitur tanq̄ diffinitum remotū. Nec valz si dicat gen^o p̄ p̄ma intētioe sine p̄ renoiatō. nō est qd̄ vnū. qd̄ nō diffini^o vt dicūt. Quia nō oportz qd̄ diffinitū remotum sit quid vnū. Alij uerz dicūt qd̄ diffinito cōuenit generi p̄ sc̄da intētioe etiā tanq̄ diffinito p̄p̄inq̄. Quia licz gen^o nō p̄dicat de plib^o diffinitib^o sp̄e. est tū suū obiectū qd̄ p̄dicat de plib^o d̄ntib^o sp̄e in qd̄. Quia est ipm animal vel corpus p̄dicatōe inordinata qd̄ p̄dicat de plurib^o. Si dicat diffini^o p̄uenit generi p̄ me intētioaliter capto. cōcedūt hoc s̄m hūc modū dicēdi. Et cū subdit tale est alterz a ḡne accepto sc̄de intētioaliter cōcedūt qd̄ diffini^o p̄uenit alfi a diffinito. Rūdet qd̄ nō est qd̄ alteruz quin de illo dicat gen^o sc̄de intētioaliter acceptū. Sed est alterz sicut sortēs sedens est alter a se ipso stante. vnde renoiatum sine genus p̄ime

intētioaliter acceptum est alterū a genere sc̄de intētioaliter capto. sicut s̄biectū ab accitē sicut s̄i damētū a s̄p̄ctū qd̄ p̄tur de ipa p̄dicatōe ordiari. s; nō ē alterz. i. disperatū ita vt nō possit p̄ri

Jucidit dubiū. An

gen^o sit bñ diffinitū sc̄da diffinitōe. in q̄ dicit gen^o est cui sup̄ponit sp̄s. Et videt qd̄ nō. qz vni^o diffinitū debet esse tū vna diffinitō. s; genus est sp̄s diffinitū alia diffinitōe. ergo ista nō valz. Solutio sic accipiēdo sp̄s p̄ renoiatō. vt p̄ homine vel asino & nō p̄ sc̄da intētioe. qz sic animal nō sup̄ponit sp̄s in realla nea p̄dicamērali vt manifestū ē

Ad obiectū Dicēdū

est qd̄ vni^o rei est tū vna diffinitō quidditātia & essentialis sicut est vnū esse eēntiale p̄nt tū esse plures descriptōes sicut vna res p̄t habere diuersos s̄p̄ctus. Gen^o enim dupliciter cōsiderat vno^o sub rōe plis. & sic de ipso data est p̄cedēs diffinitō. Alio mō sub rōe generis in q̄tū. s; re s̄p̄ctū hz ad sp̄cties & sic d̄ ipso dat ista diffinitō. qz p̄mū h̄beat poni sup̄ minus cōmune s̄m ordinē p̄bilium & nō eōuētiō. Gen^o at p̄ius est sp̄ctie. qz ad hoc vt aliq̄ sit gen^o requirit qd̄ possit esse in pluribus sp̄ctibus & s̄b eo sint plures aptitudine. Et qz in p̄ctis nō distat esse et posse s̄m tēpus. ideo cū gen^o sit in potentia ad plures sp̄cties bene dicitur genus est cui sup̄ponit sp̄cties. Reliq̄ qd̄ cōtra diffinitōem istā obici p̄nt patuerūt circa tertia acceptōnez istius p̄dicabilis. sequitur tertus

Ad p̄gnoscendū at hoc mēbrū. scz differentibus sp̄ctie oportz sc̄re qd̄ d̄ferens dicit tot modis q̄t modis dicitur idē. Idē dicit sp̄ctie s; idē genere idē sp̄ctie idē numero. Eadē genere sūt q̄cū qz sub eodē genere p̄tinet vt hō & asinus sub aīali. Eadē sp̄e sūt q̄cūqz sub eadē sp̄e p̄tinet vt sortēs & pla. sub boie. Idē numero dicit qd̄ duplr. s; nō mine diffitōe idē p̄o & accitē. Eadē noie sūt qz rs ē vna noia vō plura. vt mar. tu. ci. Eadē diffitōe d̄nt qz vnū ē diffinitō alfi. vt hō & aī rōnale mortale. Eadē p̄o d̄nt qz vnū ē p̄pū alfi usz p̄nt cū eo vt risibile ē p̄pū hoīs. Eadē accitē d̄nt qz vnū ē accitē alfi.